

ĐI NHÀ THỜ, ĐI CHÙA ... ĐỀ CẦU XIN LÀ CON ĐƯỜNG NHANH THOÁT KHỔ

Xin giới thiệu nội dung của video câu thứ
bảy mươi (70) - của bộ kinh Pháp Cú.
(Video này dự kiến phát hành vào ngày 02
tháng 04 năm 2023).

000

Câu thứ bảy mươi:

*"Tháng tháng với ngọn cỏ
Người ngu có ăn uống
Không bằng phân mười sáu
Người hiểu pháp Hữu vi".*

000

Đây là một trong những câu khó lý giải, khó
phân tích nhất trong bộ kinh Pháp Cú.

Ở một số bản dịch khác, hai dòng cuối của
câu được dịch là:

*"Không bằng phân mười sáu
Người hiểu rõ Chánh pháp".*

Như vậy, nếu thay Hữu vi bằng Chánh pháp
- thì vấn đề trở nên đơn giản hơn rất nhiều.

Tuy nhiên, Hòa thượng Thích Minh Châu -
bám rất sát tư tưởng của Phật Thích Ca Mâu
Ni - nên dùng khái niệm Hữu vi.

Hữu vi là lãnh vực rất lớn, rất quan trọng
của tôn giáo Phật.

Hữu vi là mặt đối lập với Vô vi.

Hữu vi dùng cơ chế "xin-cho" - là pháp - để
giáo hóa chúng sanh.

Hiện nay và có lẽ rất lâu về sau - con người
thường tìm đến Chúa, Phật ... để cầu xin -
ban tặng.

Vấn đề đặt ra là: Việc cầu xin ấy - có đạt
được kết quả không ?

Sẽ có hai câu trả lời trái ngược nhau: CÓ và
KHÔNG.

Nếu là CÓ, sao còn quá nhiều người khổ
như vậy ?

Nếu là KHÔNG, sao con người - cứ nướm
nướp kéo đến các nơi thờ tự ... ngày một
đông - để cầu xin ?

Đến đây, xin mạn phép mượn triết lý - vốn
rất mực thâm sâu của Thiên Chúa Giáo:

"*Gõ cửa mãi, cửa sẽ mở*" - có nghĩa, cầu xin Chúa với lòng thành - và cầu xin mãi - ắt sẽ được. Điều này là hiển nhiên và có thực.

Tuy nhiên, chắc chắn là: sự linh ứng sẽ không đến với mọi người.

Bởi, còn có một triết lý khác: "*Chúa cho tay phải, Ngài lấy đi tay trái*" -

Có nghĩa: được cái này sẽ mất cái khác - được lúc này, mất lúc khác.

Như vậy, việc cầu xin của một người - cần thiết phải có "thứ để trả" . Thứ phải trả (ơn Chúa đã ban) của người cầu xin là gì ? Đó là sự bảo đảm: làm theo (thực hành) lời Chúa.

Lời Chúa: đó là cuộc sống vị tha, bao dung
...

Tựu trung, đó là cuộc sống THÁNH
THIỆN.

Cuộc sống thánh thiện, đó là của cải bền vững nhất - và là thứ của cải sản sinh ra mọi của cải ...

Nếu như, không thực hành lời Chúa, liệu rằng, đến khi phải trả - có làm tổn hại người

xin nhiều hơn lúc chưa xin hay không ... (đó là vấn đề).

Phải biết rằng: hiển nhiên, Chúa biết được tương lai của người cầu xin là thế nào ...

Cũng như vậy, đức Phật Thích Ca Mâu Ni từng nói rằng:

*"Với những kẻ Ác hạnh,
việc cầu xin phỏng có ích gì ?!
Tựa như cầu xin
tảng đá dưới đáy hồ nổi lên mặt nước ;
Tựa như cầu xin
váng dầu nổi trên mặt nước chìm xuống đáy
hồ".*

Việc cầu xin của những kẻ Ác hạnh là vô vọng - Việc cầu xin của những người Thiện hạnh có khi là dư thừa !

Cần biết thêm rằng: có những người, đời này, không may mắn làm điều bất thiện - song, do nhiều đời trước, nhiều kiếp trước đã tạo những chuyện không hay - vì vậy, Ác hạnh hiện vẫn đang là ưu thế...

Việc cầu xin của con người là điều tự nhiên - đó là một trong những nhu cầu thiết yếu của đời sống tâm linh.

Không có gì phải chê trách ; không có gì phải lên án.

Không những không chê trách ; không lên án - mà còn phải khuyến khích.

Tuy nhiên, vấn đề ở chỗ là: những người chọn con đường tu Phật - lại hay sa đà vào giới Hữu vi.

Một số vị làm tướng rằng: phát tâm cứu độ chúng sanh - là con đường tu thuộc Chánh pháp.

Thấy rõ đây là vấn nạn của Phật pháp - trong kinh “Kim Cương Bát Nhã Ba La Mật” - thường gọi là kinh Kim Cang - Thiền sư Thích Nhất Hạnh dịch - Thế Tôn đã chỉ ra rất rõ việc cứu độ chúng sanh là thế nào ...

(Vì thời hạn không cho phép, quý vị truy cập website Chùa Net: chuanet.vn hoặc chuanet.org và tìm đọc trong tác phẩm "Về bộ kinh tuyệt đỉnh").

Như vậy, việc cầu xin của chúng sanh - và con đường tu Phật là hai lãnh vực rất khác nhau.

Người tu Phật cần phải hiểu rõ về Hữu vi -
Cuối bộ kinh Kim Cang, Thế Tôn có bài kệ
đặc biệt quan trọng, đó là:

*"Tất cả pháp Hữu vi
Như mộng huyễn bào ảnh
Như sương như chớp loè
Hãy quán chiếu như thế".*

Xin trở lại kinh, Thế Tôn nói:

*"Tháng tháng với ngọn cỏ
Người ngu có ăn uống
Không bằng phần mười sáu
Người hiểu pháp Hữu vi".*

Trong kinh sách Phật, chúng ta thường hay
bắt gặp những cụm từ như: "*Không bằng
phần mười sáu*" - hoặc "*Một ngàn hai trăm
năm năm mươi vị*" ... "*Không bằng phần
mười sáu*" có nghĩa: chẳng là bao so với ... ;
"*Một ngàn hai trăm năm năm mươi vị*" có
nghĩa: hàng ngàn người ...

Trong câu kinh này, Thế Tôn so sánh: Kẻ
Ngu, hàng ngày phải chịu cảnh kham khổ -
làm cật lực, cũng chỉ kiếm được vài đầu
ngọn cỏ bỏ vào钵.

Chi bằng, Tâm hướng thiện - thủ phục cầu xin các đấng thần linh giúp ... như vậy, còn hơn ...

Tâm hướng thiện - có nghĩa: mọi suy nghĩ ; mọi lời nói ; mọi hành động ; mọi việc làm (kể sinh nhai) ... đều thiện.

Tâm phải hướng thiện ; Tâm đã hướng thiện - cũng tựa như "dọn" người cho thanh, sạch - khi đó sẽ thuận lợi hơn trong việc "tiếp cận" được các đấng thần linh - khi đó mới thuận lợi hơn về sự cầu xin của mình.

Tâm hướng thiện - đó là con đường duy nhất - dẫn đến mọi sự bình an, mọi điều hạnh phúc vậy.

P.T.C

07.02.2023

Xem bộ kinh Pháp Cú [ở đây](#)